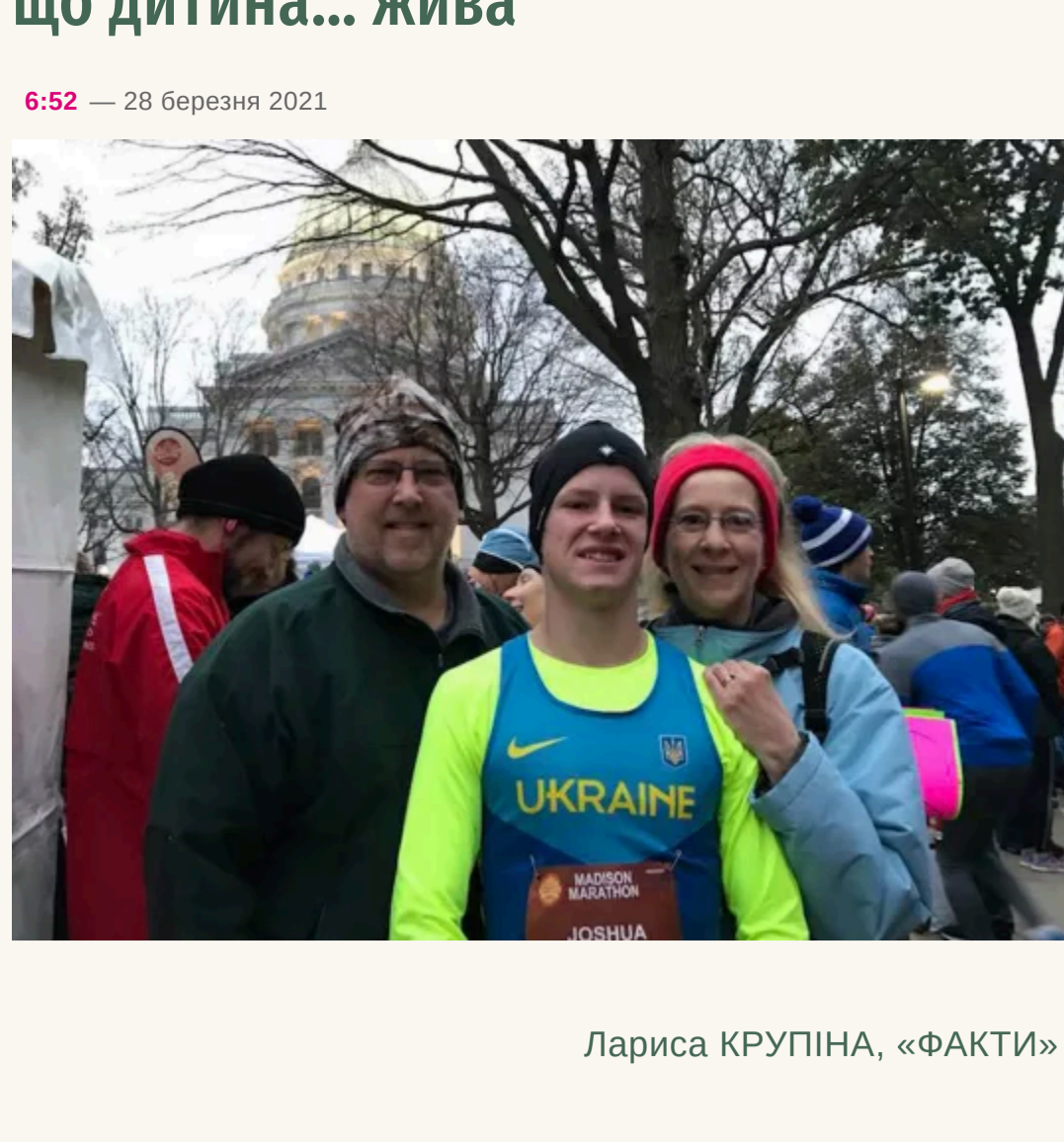

ОСТАННІ НОВИНИ

- 08:08** ЧС-2026: результати та відеозаписи матчів розклад телетрансляцій в Україні
- 16:08** Ёже має козарі: ставлення Трумпа до війни в Україні суттєво змінилося
- 18:08** Екіпаж Су-24М розбився на Хмельниччині
- 22:52** Суд розгляне скаргу на закриття справи про смертельну ДТП за змістом НАБУ. — ЗМІ
- 22:52** Літній пенсіонер пахот: незвичайно і неймовірно смачно
- 16:08** «Потрібно мати надію»: Алек Болдвин знає,свого ботка не більше смішок дітей
- 18:08** «Будь героїчним до толерантних — проста формула вживання»: психотерапевт про безсилля, яке затускає

«Як жити без синопчк?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батько, приховавши, що дитина... жива

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначать 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 РОКІВ ПОТОМУ» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

... «Цясторба небаєсе могому синопчк!» — плакав Петро. Він уже дев'ятир року не читавіть безпробно лив. На поминальному столі на газетці була нарізана нехитра закусь: сало, солоні огірки, ковбаса. Друзі спінувливо зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як пацана-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Серьоюмо ... Як жити-то тепер будемо без синопчк?» — «А поховали де?» — «Та вони в життєво-о будинку сказали, що самі й поховать. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, невтішний батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий...»

— Так, влаштував він той спектакль з поминками... — зітхала мешканка Луганська Лариса Скорород. — Сажіє мене і змусив відодати сина!

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Може, вона що дитину назувала?» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на тарном складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, паріошкласний зварювальник, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втіляла з сином на найкращому квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почалася передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!». Правда, народженню другого сина ніхто не зрадів, — згадувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого житла у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесарева, її мати, яка невзлюбила зятя за п'янки, писала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою спілкувалися, залиши дитину в пологовому будинку. Забери його, щоб воно померло з тобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Родичі чоловіка насідали не менш: «Залишай хлопця в пологовому будинку!» Чоловік зовсім добив: «У мене немає грошей навіть тобі на ліки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — кину».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кепрі, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семирічного сина Женю. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачити на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинку дитини Лотково (Луганська область), де жив трирічний Сергіюк, приїхали усновителі з Америки Джеффі Камілла.

— Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — згадував Георгій Фортуньєв, довірена особа прийомних батьків Сергія. — У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів. Сабдуєє опустивши голову. «Це наш!» — розхвилювалася Джефф. «Ти влюблений? Він такий милий. Але такий хворий... У нас вистачить сил його вилкувати?» — засумнівалася дружина Камілла. І тут малюк підняв голівку, баязко і з якоюсь відчуждоною надією глянув на Каміллу: І вона так заусмікалася. І я все зрозумів: ця мила жінка відряду ж прийняла його в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.

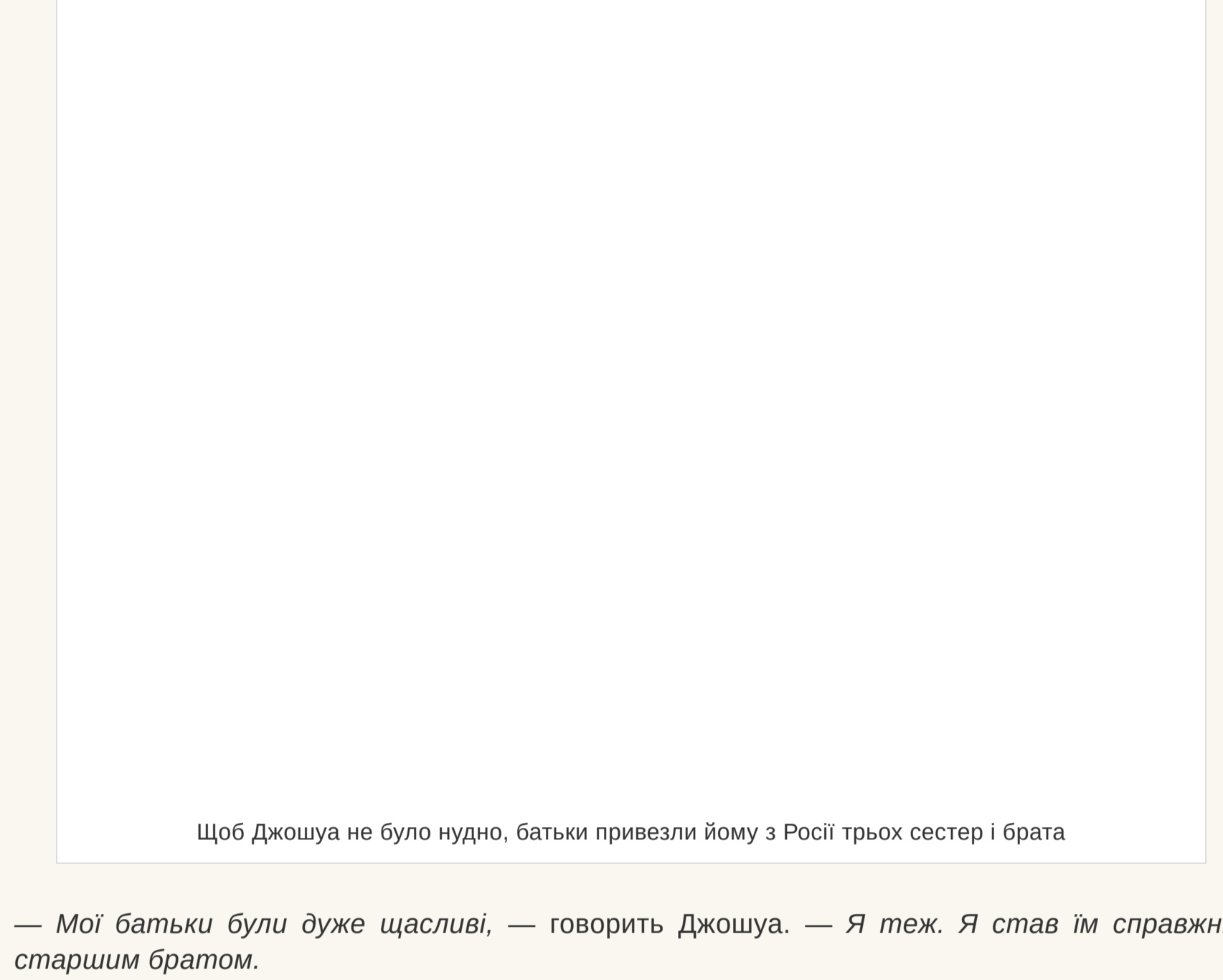
— Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого», — каже 23-річний Джошуа, з яким я зв'язалася по скайпу. — В Америці, за традицією, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вечірка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.

Я швидко забув свій дитбудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, згадував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно... Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захищеним! Він знаходився в місті Боскобек, штат Вісконсин. Це був великий замський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з купою плюшевих ведмедиків. Ще була величезна ігрова кімната з безліччю іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили пограти, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами.

У батьків була собака породи біель Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, гоїдалками і безліччю іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, віталься з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справним старшим братом.

«Я б свого ніколи не віддала»

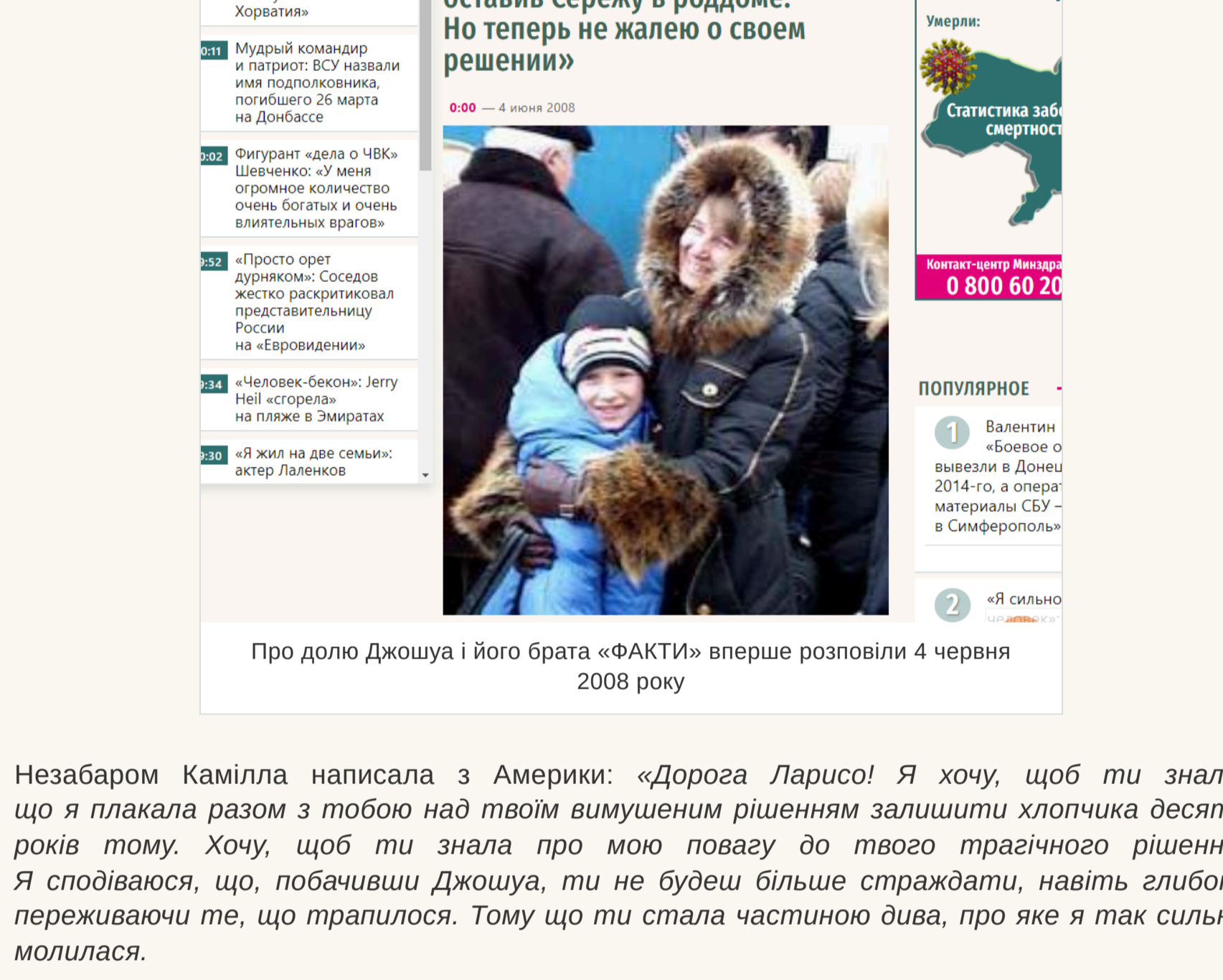
— Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія-Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — згадує Камілла.

Вона попросила Георгія Фортуньєва розшукати Ларису.

— І я її знайшов, — розповідає Георгій. — Побачив щурі і кілька інфантильну жінку, яка з усіх сил намагалася вижити. Вона змінювала професії, намагаючись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Її син п'яво ввечірню ходив до школи, влаштувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітись, Лариса зраділа.

— Прилетіши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська, — продовжує Джошуа. — Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» І вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа!» Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотозальбони, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, погратили з братом Женено. Це був особливий день.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоєю вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою подягу до твого трагічного рішення. Я сподіваюся, що, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи те, що трапилося. Тому що ти стала частинною дива, про яке я так сильно молилася».

Важко описати словами відчуття усновительки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотіє від радості, що Джошуа мій син, я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думачи про прийняте тобою рішення. Твоє жертва в повній мірі винагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливими багато сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усновити дітей з України. Тринадцять! Як багато, дякую, дякую, дякую!

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли жаклива зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і щастям для когось. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болю, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди, дізнавшись про історію Лариси з газет і телесюжетів, ні-ні, та й колоди докору: «Як ти могла? За скільки ти продала свого дитину?» «Я б свого ніколи не віддала ... Розірвіться, але тямани!»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила школу універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього хакера. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрівшись на телепрограмі «Стосуеться кожного».

Через багато років Джошуа приїхав до Луганська, щоб зустрітись з рідною матірню Ларисою і старшим братом Женено (в центрі довірена особа усновителів Георгій Фортуня)

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

«Завжди вам, Петро, у мене з'явилася можливість набутти досвідку батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітись з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...» — написав Джефф. Але, коли Джошуа в прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яним, з розбитим в бійці обличчям. Проспавшись, він так і не наважився зустрітись з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жадно рази і не побачивши...

— Тоді, в Луганську, ми довели розмір вашого платформи, поки не прийшов час сісти в наше купе, — згадує Камілла. — Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама поклала руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи мою. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При всій політичній напруженості в Україні в той час я задавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її востане. Моє серце розривалося...»

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.

— Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїм важким рішеннями дала мені шанс прийти в Америку і мати батьків, братів і сестер. Як у мене є зарплата і я вічно вдячний мамі Каміллі і татові Джеффу за те, що усновили мене. І повністю змінили хід мого життя.

І це я радий, що мама Камілла брала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, це її син. Згодом і любляча і любима. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. У українців. І чим пишася. Я займався кросом, лежкою атлетикою, фудболом. У 2017 році, коли проіграв свій перший марфдон (24,6 милі) за 3 години 54 хвилини, я вирішив виванувати Україну і надів спортивну форму України.

Джошуа з Джеффом і Каміллою — прийомними батьками, стали йому по-справжньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?

— Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мамі, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любити мене... Це так чудово!

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює координатом тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного молодого юнака вільне.

— Я це не захохаєся, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жінку в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.

Усновлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Влітку 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу Джеймсу — 18, і він на першому курсі коледжу Тетні — 16, вона вчиться в неповній середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Всі діти в цій сім'ї ростуть в теплі й любові

Папа Джошуа працює в великій міжнародній медичній технологічній компанії, замовляє медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Джошуа вже тринадцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А дядьки Ларисин сини Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, вважаючи, що це допоможе їм з сином жити, вирішив «врудованим, з хорошими душевними якостями». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. Після мого заміжжя він залишився один у дев'ятикватирі, часто водив туди, які курили «травку», і сина взяла мого не як власника наркоманського в'язити», — розповідала ФАКТАМ Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі.

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шхтарх пенсіонер Микола переїхали в Ужгород, в Івано-Франківськ. На своїх сторінках в соціальних мережах 58-річний Микола постить російськомовні френкі, лає Україну і «Правий сектор» і вважає, що радянський журнал «Крокодил» давав правильне уявлення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться пасажиром і екіпажу літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукуючи: «Ми всі разом полюбили Сирію!»

Всі спроби дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жені, який підтримує політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідати не хоче...

Раніше «ФАКТИ» розповідали, як склалася доля іншого нашого героя, вихованця дитбудинку Діми Бражко, який переніс в Україні смертельну хворобу і був усновлений подружньою парою з США.

Читайте також: «Дізнавшись історію цієї дівчинки, плакав навіть суддя»: 10-річна українка здобула нову сім'ю в США

Читайте нас на Facebook

© 1719

© 2025 усі права захищені. Подальше використання заборонено.

Друкувана версія | Лист редакторів | Поскаржитися

Поділитися | 0 | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Як правильно використовувати капсули для вагітних: поради від лікарів
- У літніх пенсіонерів додуду пенсії: хто і чому отримує
- Українців змусять встановити вдома другий лінійний електронетрер: кого це стосується
- Тельми — «кредити» та досяд, Стрільцям — «бісова жінка» та прощодення, Водарам — «бу» та пробудення. Таро-прогноз на 17 червня

Новини партнерів

Мапа сайту

- Новини
- Україна
- Світ
- Гороскоп
- Грати
- Світ
- Ексклюзив
- Блог
- Сторі
- Фотоблог
- Культура
- Шоу-бізнес
- Фігурна дія
- Суспільство
- Сільсько-господарство
- Квітка рецепта
- Лідер та зор
- Життєві історії
- 25 років погону
- Історія сучасності
- Наука та технології
- Кіно і спортивні
- Залишайтеся в захваті
- Іменинники дня
- Гороскоп
- Біоскоп
- Фотоблог
- Факти
- 1994